

Nápady mého strýčka.

Sdíljuje Jan Šotek.

Člověk rád stárne, dokud jest moc mladý — zamudroval si tenkrát strýček — ale když žádoucně dospěje věku, valně si nevšimá a teprve, když opravdu stárnouti počíná, začne ho to „nepříjemně zajímat“ a občas na mysl tříští. Člověk může skonat v každou hodinu a v každém věku, to je pravda; ale jistotu toho skonou teprve starší věk začne důrazně oznamovat a tu člověk blízkost toho neodkladného a neúprosného „musu“ pronikavěji a pronikavěji pociťuje. Pojem smrti, již dříve třeba tisíckrát si přál a pro každou maličkost, stává se u něho určitější — podstatnější, abych řekl, takže už ho nehlásí a on tichěji a tichěji s touto hrou na ni vzpomíná, když sama sebou stává se blíží a blíží. A místo, aby si ukrutně přál už umřít, jako druhdy činil, spíše často, moc často si pomyslí: „Je ta smrt přece jen hloupá!“ Vždyť člověk, sotva že naučil se pořádně žít, už chvatem stárne a skonou propadá. Nač tu tedy by? Či snad proto, aby, až projde učednickou mučnicí, něčemu se naučil a „frajšprech“ dostane, musel hned už za k otcům? Vypadá to tak, vypadá! Leč kdo může ve přítí s moudrostí nekonečného světa? Či je jí něco po nás? Neb máme snad nějaké právo na zvláštní privileje proti milionům jiných tvorů, žijících a umírajících ještě za horších podmínek než my lidé? Hádej a sud! Mudruj, chceš-li! A než budeš hotov, uvidíš, že je to hloupost — to jest, tvé mudrování. Je to moc, co život nám dává i běže — a sud se s mocí, sám bezmocem! — Ale z jednoho mám při tom strnutí přece radost, že člověk jím (aspoň většina lidí) pozbývá „fajtovnosti“, dochází klidu, nepřisáhá hned na každý nápad a nemyslí si, že jen sám má pravdu a nikdo jiný. Že je jím blahonosně umířován a potěšitelně umoudřován. To jsou zlaté klasy strýdky. Co člověk se druhdy natrápil a nasoužil, že ten svět byl tak zbedněný a neviděl jeho očima a neslyšel jeho ušima! Teď, v stáří, ví, jak nespolehlivý byl jeho vidí i sluch a ani nechce, aby svět jenom ním hleděl nebo naslouchal, neřku-li, aby se trápil, protože tak nečiní. Vždyť toho spolehlivého vidu lidského je tak málo, je-li vůbec jaký. Umírali lidé pro pravdu — a on to byl klam. Zhroutil se v propast nicoty i ty nejuznávanější teorie ve všech oborech vědního lidského, za něž druhdy, co jediné pravé, byli by se lidé tloukli až do utlínání. V politice a v obyčejném národním hospodářství, jak ve školách co věda se učí, ale vědou v pravém slova smyslu není, bylo těch zhroutených teorií nejvíce — ač nejlépe lidí pro ně se tlouklo. Vědci četl jsem několikrát za sebou v novinách, že v pokladničních odvětvích Spoj. Států odmitá se výměna stříbra za zlato, poněvadž není stříbrných peněz dostatek a poptávka po nich roste. Je prý značný nedostatek oběhových peněz následkem zvětšeného všude obchodu a možno, že přirozenou cestou, hlavně dobrými úrodami, zmohutněný obchod utrpí nyní nedostatkem peněz, o nichž bylo dokazováno a věřilo se, že jest jich dostatek a není potřeba dalšího ražení jich z blého kovu. A teď po stříbrných penězích shánka a není jich dostatek, což může snadno uprosit nejtěžšího prospívání vyvolat nesnáze a snad dost povážlivé. To by tak byl malér, aby k vůli nedostatku stříbrných peněz povstal zde krach. Poslední jsme prý měli proto, že tu bylo zas moc stříbrných peněz. To by čert byl z toho moudrý! Tolik se toho už o těch penězích napsalo a nečítalo a v pravdě — zhroutené teorie. Skutečnost, ale docela jiná než předpokládaná, že je na nás hrozivě zuby. A potom se pro něco sud a per! Klamou se na konec žlutí jako bílí a nejlépe těm penězům rozumí a národ likovně proti sobě štvaní sami páni penězníci, neb ti dostávají tamhle v New Yorku z peněz na krátkou dobu půjčovaných, tak zvaných „call money“, šest a více procent úroku, co zatím v Londýně přibližně se za 1 1/2 procenta. A nyní ať přemýšlí, kdo dovede! —

těch vin po prvním hříchu hezkou kupu. Hříchem prvním bylo, že z války za osvobození utiskovaných učiněna válka kořističnická a podmaňující, bez ohledu na souhlas nebo nesouhlas národů podmaněnou býti majících — a další viny jako přival hned se valily. Lež, klam, podvod a vražda za sebou rychle následovaly. Z bývalých bojovníků za svobodu a neovislost vlasti učiněni obratem ruky rebelové, dané jim sliby se popřely, vůdcové jejich podvedli a hrubě uráželi, načež započato se nejnepřávilivějším vražděním, jaké snad kdy na světě se provádělo, pod jménem války. A potom už přival všelikých vin a hříchtů ani zastavit se nedal. Spravedlivý a nestranný dějepisec bude někdy žasnout nad tím, jak z války osvoboditelské mohlo se vytlouct hrozné a předivo zločinů vůči všemu, což slove lidským. První korunku tomu dílu nehodnému (ono, než bude dokonáno, bude mít trojnásobnou korunu jako je papežská) posadil na hlavu prezident McKinley uzavřením smlouvy se sultánem Suluským, pod rouškou „dohodnutí“ ve válce jako vrchním velitelím učiniti dovoleného, kdežto smlouvy uzavíratí smí pouze se svolením senátu. Opatření toto je jen obyčejné chytráctví na obejít ústavní nařízení a pošlapání práv lidí, neb toto dohodnutí se sultánem Suluským, jímž zaručuje se mu za uznání svrchovanosti Spojených Států a užívání jejich vlády určitý měsíční plat, jakož i jeho pomocníkům ve válce, dále jeho dosavadní práva a důstojenství i náležitosti ostatních, v což zahrnuto jest i panující v jeho oblasti mnohoženství a otroctví. Jestli tohle není smlouva s cizí mocí, pak věru už, hochu, nerozumím, co smlouva je. Avšak prezident je v kaši a pomáhá si z ní všelikým uchvatitelstvím a násilností. Aby snáze poraziti mohl hrdině Filipince, zaručuje si jich přátelství nesmírně nespolehlivým poddanstvím za peníze a uznáním, t. j. schválením jejich institucí, všemi vzdělanými národy už dávno odsouzených, jako je mnohoženství a otroctví. A poněvadž ví, že by senát Spoj. Států nikdy takovou smlouvu, všechny americký a lidský cit urážející, schváliti nemohl, pověřil nám ji na krk, na znamení věčné potupy, tímto způsobem. Jak hanebně! — S mohamedány, proslulými svou zdivočilostí, krvežíznivostí, námořním lupičstvím, bonitbou na ženy sousedních národů, mnohoženstvím a otroctvím — spojuje se prezident nejdemokratičtější a nejpokročitější republiky světa, běže je za bratry, zrovna jak jsou, zaručuje jim ochranu všech jejich nectností a ještě peníze v odměnu jim dává, kdežto se zástupci a uznávanými předáky filipinskými, lidu po vše křesťanského, mřumilového, příčinlivého a valně pokročilého, nikdy jako se svobodnými a rovnoprávními vyjednávati nechtl, je skrze pověření své odháněl a vykopával, kdykoli se mu blížili, nechť je jinak s nimi se setkali, než jako s pokrofenými a podmaněnými. „Napřed musíte složit zbraň a uznat naši svrchovanost a pak teprve budeme s vámi vyjednávatí,“ to byla vždy řeč našeho prezidenta, již nečistou hubou Otisovou mluvil k Filipincům — téhož prezidenta, co slávu veliké republiky ozářené jméno své klade na uzavření posvátné smlouvy vedle jména nejvyššího vůdce námořních lupičů, mnohoženčů a otrokářů. Jestli tohle není světitá hanba, hochu, a zrada na všem, což amerického, pak už není hauby ani zrady na světě. Není! —

tenat zpátečnických organisací, je ovšem velká změna, pokroková změna; ale pakli se z ní nic nového, lepšího, životního schopného nevytvoří — nepovede-li nás vznešenější ideály, než ty staré byly, ku ušlechtlejšímu a dokonalejšímu životu, nebude to žádný pokrok, spíše v koncích mravní a duchovní úpadek. „Jsme třtinou, větrem se klátící,“ píše p. Orel, „jež potřebuje věčného a pochopitelného poučení v otázkách náboženských, aby nabyla pevnou oporu a mohla čeliti všem těm věfcím, kteří nyní strnutí svobodomyšlné strany využívají ve svůj prospěch.“ Tady to máme, páni svobodomyšlní vůdcové a předáci, abyste nemysleli, že řypají jen lidé, co do novinaření trochu fušují. Lid, kdyby více přemýšlel (a u velké většiny „žádné myšlení“ nefalšovalo se za svobodné myšlení) ozýval by se tímto způsobem častěji. Neb pouhá negace žádný probuzený duchovní život neuspokojí a záhy smrtícím chladem svým ho začne mrazit a prázdnotou svou tísat až k zaklínutí. Bylo by věru velmi žádoucné, aby příkladu páne Orlova následovali jiní, co rovněž tak cítí, tak aby hnuli za další rozvoj svobodomyšlnosti mezi námi, počalo z lidí, když u vůdců dovolati se ho nelze.

Není nad povedenost, když se vydaří — končil tentokrát strýček — a proto není nad „Slovana Amerického“, když vidí se nucena něco velmi důležitého světu, širokému sdělit. „Slován“ totiž vychází v městě, kde má též své sídlo tuto dobu nechvalně pověstný český bratr, jménem Vokoun. Tento Vokoun vyvolal mocné hnutí a velkou rozrptčenost svými samovražděnými ciframi a neopodstatněnou, drzou úrázkou našich svobodomyšlných spolků, takže i schůze veřejné se svolávají k vůli tomu a Vokoun je ve všech ústech přemílán, jen že pranic lichoťiví. A tenhle „Slován“, jeho nejbližší a nejvlastnější soused, „tuší, domnívá, dozvídá a doslechuje se; doufá, a má za to, že tenhle Vokoun nemá s celou tou národní ostudou nic společného a že je to celkem po řádný mladý muž.“ Ale proč, o čerta, nenechá pan redaktor aspoň jednou a k tomu ve věci tak vážné, svého pitomého tušení, domnívání, dozvídání a doslechování se a místo věčného doufání, věřeni a za to mít nejde jako pořádný novinář k panu Vokounovi a nevyvízi na něm, jak a kterak k té „hrozně“ najednou přišel? Veřejnosti není do všech těch jeho smutné redakčních „dozvídání“, naprosto nic, neb ona chce *určitě vědět*, zdali s tím měl Vokoun co dělat, anebo neměl. Neb podle toho ukáže se hanebně pachatelů teprve v pravém světle. Když už k vůli tomu letáku celá česká Amerika tak se rozvínila, měl by domácí list přece něco bližšího a určitějšího jí podat na utišení. Ale ovšem není nad povedenost, jen když se vydaří!

Zajímavá vzduchoplavba.

V minulém týdnu podniknuta byla ve Švýcarsku zajímavá vzduchoplavba v balonu Wega, které účastníci se čtyři muži, a sice kapitan Ed. Spelterini, profesor Alb. Heim, vynikající geolog, prof. Julius Maurer, znamenitý meteorolog, a dr. Biederman. Účel této vzduchoplavby byl ten, aby balon Wega přeplul vzduchem pohoří Alpské a Jurské ve Švýcarsku, což se odvážným aeronautům také podařilo. Balon vznesl se do výše ve Stiltenu, ve Švýcarsku a doploupi měl k hoře Soule ve Francii, severně od Dijonu. Výsledky této cesty, 142 mil dlouhé, byl nanejvýše uspokojivý, neboť balon Wega vykonal cestu tuto v době 344 minut, vznášej se v některých okamžicích až 22,440 nad hladinou mořskou. Když nacházeli se vzduchoplavci ve výši 6,900 stop, spěli ku cíli své cesty ve směru vodorovném rychlostí 10 stop za vteřinu, ve výši 14,000 stop pluli rychlostí 32 stop za vteřinu a čím výše stoupali, tím rychleji pluli, takže rychlost plavby v jedné chvíli dostoupila 84 stopy za vteřinu. Zajímavost jest, že ve výši 15,000 stop žene se — dle výroku vzduchoplavců — krev k uším, způsobující hukot v hlavě, kdežto ve výši 18,000 stop oběh krve v těle jest téměř nesenitelný. Vzduchoplavci, když balon našel se v těchto závratných výšinách, byli tih, nesmluvili, avšak tichost tato

byla následkem sklíčenosti, která se člověka zmocní v těchto výšinách. Do výše 12,000 stop cestující libovali si plavbu, když však dostoupili 14,000 stop, tu dr. Biederman stížen byl tlukotem srdce, a ve výši 19,000 prof. Maurer pocítil velkou bodavou bolest v zadní části hlavy a ošklivost. Kapitán balonu vyjížděl se o plavbě této následovně: Když nalézali jsme se ve výši 18,000 až 20,000 stop, byl jsem ještě poměrně zdravým, a seděl jsem v rohu ložky na pytlí přitěže. Polo bdě a polo dřima je, pohlízel jsem střídmě na mraky, pod námi se rozprostírající, na pochmurnou oblohu nad námi, neb na horizont. Nebyl jsem však s to, abych mohl nějakou práci vykonati, poněvadž ráznost má mne opustila, a bylo třeba velkého úsilí, abych zmocnil se zápisníku, do kterého chtěl jsem zaenúti některé poznámky, nebyl jsem však schopen napsati jediné slovo. Teprva moje byla velmi ochablá, avšak vzrdoz tomu za vteřinu udeřila 63krát. Jakmile jsme sestoupili o 1,500 neb 1,600 stop, domnívali jsme se býti jako znovuzrození. Energie se nám v okamžiku navrátila, a pocit těžkosti a hučení v hlavě rázem zmizelo. — Vzduchoplavec, nalézající se ve vzdušných výšinách a hledící na pevninu, jest pohledem tímto téměř uchvácen. Lesy zdají se mu býti měkkým mechem a barva listů na stromech vyniká s výše mnohem ostřeji. Rozkošné barvy, v harmonii splyvající, tvoří osatá pole, louky a ovocné sady. Čím výše stoupáme, tím rozkošnější jeví se nám pevnina, až vidíme konečně pod sebou jedinou planinu, s jemným nádechem barvitosti. Města zdají se nám býti malovanými obrazy, jejich ulice vinou se jako nitky, křivující jedna druhou. Slova lidská nejsou s to, aby popsala krásu a potěšení, jež člověk pocítil při pohledu na pevninu ze závratných výšin, a zejména zbarvené mraky a stíny velkých pohoří jsou čarokrásné. Vzduchový prostor ve výši 7,000 stop zdá se, že jest bodem, kam jen občas vzletne ptactvo, neboť do výše 19,000 stop nebylo lze spatřiti žádného ptáka, ač vzduchoplavci namáhali se, aby aspoň jednoho opeřence spatřili. Zajímavost jest též, když hledíme z balonu s výše 16,000 stop na obzor, a pak pohlédneme na pevninu, zdá se nám, že tato má barvu fialovou. Vzduchoplavci přišli několikrát zkouškami k tomu poznání, že barva mění se v různých vzdušných výšinách. — Zdar vzduchoplavby prof. Spelteriniho spočívá také v poznání, že zdravý člověk může se odvážiti v balonu do výše až čtyř mil, aniž by se musel ohováti závratných záchvatů, jak dosud mnozí vzduchoplavci tvrdili.

Líga proti trustům.

Po odročení se chicagské konference, již svolala Občanská Federace, shromáždili se zástupcové spolků protitrustových a utvořili organisaci. Tato vydala k národu Spoj. Států následující prohlášení: „Cílem Americké Protitrustové Lígy jest, zapuditi z veřejných úřadů úslužné nástroje trustů, monopolů, kombinací a korporací, a zabezpečiti stejná práva americkým občanům v obchodu i průmyslu země. Dnes v každé zákonodárné, státní i národní, se roztáhly lobby a podpláčeři velkých kombinací železničních, trustových a monopolistických, tvořících alianci na výboj a odboj, od čehož očekávají kontrolu nad zákony, aby mohli vydírati jak výrobitele tak odkupníky americké. A co ještě horšího, nalézají se tam zástupcové zvolení lidem, kteří byli zakoupeni a stali se tajnými sluhý a nástroji té obrovské moci korporací, jsouce vždy hotovi ku její rozkazům, kdežto hlásají do světa, že jsou zasvěceni službě lidu. Nalezeme je všude, v státních sněmeh, v kongresu, v senátu i na soudních stolicích. Politická kariéra takového zástupce jest snadná. Jejich navrzení se děje pomocí politických bossů, kteří jsou sluhý této moci. O peníze na volbu není žádná nouze a ony časopisy, které se jimi nechají řídit, vychvalují a odporučují tyto obchodné nástroje. Celá volba se řídí v jejich prospěch. Naproti těmto zástupcům stojí pak oni zvolenci lidem, kteří jsou

věrní zásadě lidskosti a řídí se jen snahou pro obecné dobro. Ti tvoří hradbu naproti zákonodárným úskokům, pomocí jejichž železniční, monopolistické a trustové kombinace chtějí lid odřáti. Taci jsou překážkou oné vládnoucí moci, do jejich okrásk pak jsou vysláni komisaři, aby je politicky zničili. Mnohý oblíbený muž se toho nabaží, aby byl znovu navržen pro tentýž úřad, neboť peněžní moc a vliv spiklenecké pracuje za jeho zády, až pravý zástupce lidu se vidí poražená, načež se vzdálí z veřejného života, poněvadž byl pravým zástupcem lidu a bojovníkem naproti obłudě monopolistické. Tento proces je tak tichý a tajný, že lid ani nepozoruje tu šikovnou hru, již zákonodárné sbory jsou řízeny. Ve mnohých velkých městech utvořily společnosti poliuitických drah politickou samovládu. Člověk, který vyhledává svoji číždost v politice, musí se dříve skloniti před trnmem, než může doufati, aby byl navržen do veřejného úřadu. Ano, v mnoha případech i dělník, dříve než může vydělati chleba pro rodinu svou, musí se prokázati obojem a odznakem svého wardaňho bossa. Utvořili despotismus tak opovržlivý, že se musí státí nevolníkem korruptní moci korporací, než jest mu dána příležitost k obživě. A lidé ti truchlí pro ztrátu svobody amerického občanství. Tyto velké korporace znemravňují naši veřejnou správu, porušují naše úředníky a ničí základy republiky používáním úplatků v našem politickém životě. Účelem Americké Protitrustové Lígy jest, povzbuditi tu jedinou mocnost na zemi, která je silnější, než moc peněžní v našem životě politickém. Mocí touté jest vlastně nectví lidu. Jediný prst této moci zdvižený ku hrozbě jest mocnější, než vliv milionů trustů a kombinací v zemi. Upomínka na četné oběti předků našich volá nás k činnosti. Bude-li trustům dovoleno, vykořistí každého z nás až k žebrotě. Nikdyž nás neví, jak záhy obava před hladem pro ženu a děti, učiní z nás zbabělce. Jest nutno, abychom zdvihli boj pokud ještě plamen svobody plá. Americká Protitrustová Líga jest nestrannou. Voláme všechny svobodné občany americké, aby se spojili. Ať republikán, demokrat či populist, nechť se spojí a jakmile některý ze sluhů národa se ukáže býti poslušným nástrojem velké moci korporací, použijme spojené moci Americké Protitrustové Lígy, abychom jej zničili a z veřejného života zahnali. Přijmeme taktiku našich nepřátel až do cílme zákonodárné, soudcovské i výkonné moci, která bude pracovati pro obecné dobro. Vybižíme každého amerického občana, který vlastí svoji a její zásady lidovládné miluje více, než stranu svou, aby se s námi spojil ku znovuzřízení rovných práv pro všechny americké občany. Protimonopolistická Líga tato žádá, aby se občané spojovali bez ohledu na strany politické a kdekoliv se nějaká organisace utvoří, aby podali o tom zprávu národnímu tajemníku H. B. Martingovi 1229 Pennsylvania ave. Washington, D. C. Líga tato hodlá svolati jakýsi sjezd, v němž by se organisace lépe utvrdila a společný plán akce přijal. Pro tuto konvenci jest ustanoven tajemníkem Rob. W. Boddinhouse, room 344 No. 79 Dearborn St. Chicago Ill., jemuž mají býti zasílány všechny dopisy, konvence se týkající.

ZASLÁNO.

Ve zvláštní schůzi, obdrževše dne 28. září, přijata následující resoluce: v úvážení, že v neděli dne 28. září, ve veřejné schůzi, obdrževše v Čes. Ang. škole v Chicagu, base vli přitily byl učiněn pp. Zdrábkem a Bittersnem hrubý neoprávněný útok na paní J. Hampal-Zemanovou a české ženy vůbec. — Usneseno protestovati proti podobnému určení cti paní J. Hampal-Zemanové a těch českých žen, které jí po léta a si společně pro dobro národa českého pracují. Dále usneseno, že podobné jednání je nečestné a že podobné jednání je nepravdivé a všechny české ženy politikující a s té příležitostí zasluhuje odsouzení všech pravých milovných lidí. Paní J. Hampal-Zemanová projevuje se naší vřelou sympatií a dik za její skutečné i dománilou snahu ve prospěch českých žen a celého národa směřující. Projevujeme jí naši důvěru, kterou si svou pověřiti a přímým jednáním vždy zaslanou. Usneseno poslati všechny česko-americké časopisy o laskavé odělení této resoluce. Marie Čanarová, Marie Blahutová, Anna Šolfová, M. Stuchliková, Josefina Landov, Anna M. De Castello, M. Tomášová, Emma Zemanová. Předplácejte se na „Knihovnu Americkou“, \$1.00 ročně.

Co tomu říkáte? My nářítíme jenom to, obdrževše každý příslušník, k který, nepochybně, v Ha. v. Catarrh Cure, F. J. Cheney & Co., 1110 E. 10th St., St. Paul, Minn. My nářítíme jenom to, obdrževše každý příslušník, k který, nepochybně, v Ha. v. Catarrh Cure, F. J. Cheney & Co., 1110 E. 10th St., St. Paul, Minn. My nářítíme jenom to, obdrževše každý příslušník, k který, nepochybně, v Ha. v. Catarrh Cure, F. J. Cheney & Co., 1110 E. 10th St., St. Paul, Minn.

Dr. L. H. SIXTA, český lékař. SCHUYLER, NEBR. Písárna v Hollmanově bloku. V druhém poschodí.

Frank Doležal, český právník. FREMONT, NEBRASKA. Vytváří veškeré soudní a právní záležitosti při vrchním, aneb krajském soudě v kterémkoliv okresu. Máje důkladné znalosti práv, nabízí služeb svých ct. krajanům ve všech částech státu. 441f.

FR. CUBA...ČESKÝ PRAVNÍK... VE SCHUYLER - - NEBR. Vede právní pře při všech soudech v kterémkoliv části státu a poslouží právní radou ve všech případech. Pečuje bedlivě a osobně o všechny záležitosti mu svěřené. REFERENCE: Bankovní dům F. Foldsy. Adresujte: Fr. Cuba, Schuyler, Neb.

Glens PURE MALT WHISKEY. DISTILLED AND BOTTLED AT THE WILLOW SPRINGS DISTILLERY. GUARANTEED PURITY STRENGTH AND FLAVOR. K dostání v lékárnách, hotelích a ve všech známých obchodech.

Postarejte se o budoucnost svých rodin. WOODMAN of the WORLD. JENŽ VYPÍJÍ POJITNĚ SPRÁVNĚ A RYCHLE. JEDNÁNÍ V ŘEČI ČESKÉ. Hledají se Jednatelé. k založení nových táborů. Výhodné podmínky. Dopisujte o podrobnostech český neb anglicky na vrchního velitele J. C. ROOT, 311 Sheely Block, OMAHA, NEB.

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

MKT THE MEXICAN TEXAS RAILROAD. Vagnerovy Buffetové spací vozy a volné pohovkové vozy na všech vlakách. Nejlepší dráha do všech míst Kansas, Indianám, území, Texasu, Mexika a na Pacifické pobřeží.

Jde přímo do Dallas, Sherman, Greenock, Ft. Worth, Hillsboro, Wabashville, Waco, Temple, Saltton, Taylor, Gainesville, Lockhart, Henrietta, San Marcos, La Grange, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN & SAN ANTONIO.

Čochovníkům a milovníkům divadla. V knihkupectví Pok. Záp. jsou k dostání všechny divadelní spisy, jež vyšly tiskem v Čechách a nejsou rozprodány. Úplný seznam všech spisů zašle se vám na požádání zdarma. V seznamu jsou uvedeny všechny knihy, které svých rávků a při každém je uvedeno, jaký kus je, kolik jednání a kolik osob vyžaduje. Pište o seznam pod adrou: Petrův Zápisník, Omaha, Neb.